

Oproer

Periodethema: Naar het beloofde land
Numeri 16: 1-35

KERNTEKSTEN

'Wien Hij verkoren zal hebben, dien zal Hij tot Zich doen naderen' (Num. 16: 5b).

'Maar zij vielen op hun aangezichten, en zeiden: O God!' (Num. 16: 22).

UITLEG VAN DE KERNTEKST

In beide teksten zien we dat Mozes de beslissing in het conflict aan de Heere overlaat. Hij zal in Zijn nabijheid laten komen Die Hij verkiest. De Heere kiest ten dienste van het volk. Mozes weet dat dit oproer ten diepste de Heere aangaat en met de Heere valt niet te spotten, daarom valt hij in eerbied voor de Heere neer en doet hier een smekende voorbede voor het volk.

BEGINSITUATIE

Vandaag de tweede vertelling in de serie over het verblijf in de woestijn en de intocht in het land Kanaän. Probeer de vertelling goed in kader te zetten. Haal daarom de geschiedenis van de vorige les op. Schenk aandacht aan de reactie van het volk. De straf van God, het veertigjarig verblijf in de woestijn hield voor een groot deel van de bevolking in dat ze wel uit Egypte trokken, maar zelf nooit in het beloofde land zouden komen. Als je zo de geschiedenis leest, kun je de onvrede die zorgde voor de opstand beter begrijpen. Een goede context zorgt ervoor dat het verhaal geen geschiedenis op afstand blijft van mensen die toch wel erg fout waren. Het moet een geschiedenis worden waarin duidelijk wordt dat het over ons, mij en de kinderen gaat. Alleen zo krijgt de genade van God betekenis.

DOELSTELLINGEN

- We horen in de geschiedenis over de opstand van Korach, Dathan en Abiram hoe zondig ontevredenheid is.
- We leren dat Mozes, ondanks dat hij aangevallen werd, zijn vertrouwen op God stelt en de beslissing aan Hem overlaat.
- We zien dat Mozes en Aäron lijken op de Heere Jezus als ze bidden voor het volk.
- We zien dat zonden altijd serieus genomen wordt door de Heere.
- We ontdekken door deze geschiedenis hoeveel geduld de Heere met ons heeft en hoeveel genade Hij ons schenkt.

INDELING

- Het oproer.
- De opstandelingen aangesproken.
- De opdracht van Mozes.
- De Heere spreekt.
- Voorbede voor het volk.
- Het oordeel.
- Afsluiting.

OPMERKINGEN

Het is raadzaam om voor jezelf de hele geschiedenis te lezen. Ik heb in de Vertelling even verder verteld dan vers 35 om te kunnen eindigen met het verlossingswerk van de Heere Jezus. De verzen 36-40 over het teken van de vuurpannen heb ik laten zitten. Dit kun je eventueel in de verwerking meenemen.

ZINGEN

Psalm 1: 1; 42: 1; 46: 6; 77: 6; 141: 2.

UITLEG VAN DE PSALM

Psalm 141: 2. Mijn gebeden, zegt de dichter, stijgen op tot voor het heilig aangezicht van God. Daarbij bidt hij met zijn handen omhoog. Zoals de rook en de geur van het reukwerk op het reukofferaltaar opstijgt tot God, zo worden ook de gebeden gereinigd van de zonden en gaan onze gebeden op tot God.

INTRODUCTIE

Hebben jullie dat nu ook wel eens. Dat je het eigenlijk niet zo leuk vindt dat een ander belangrijker is dan jij? De juf heeft een leuk klusje te doen. Tekeningen van het prikbord halen. Snel steek je je vinger op, want jij weet zeker dat je dat erg goed kan. Maar de juf kiest een ander kind uit. Natuurlijk zeg je niks, maar eigenlijk ben je een beetje jaloers. Het klusje is bijna klaar als het misgaat. Het kind verliest zijn evenwicht, grijpt zich vast en de tekeningen scheuren van het bord. Zie je wel dat jij het beter had kunnen doen!

Of een ander kind mag voor in de auto en jij moet altijd achterin! Of bij jou thuis mag je nooit laat opblijven. Andere kinderen mogen wel altijd laat naar bed. Of... misschien kun je zelf ook wel dingen verzinnen. Hoe noem je dat als je eigenlijk vindt dat je het zelf slechter hebt getroffen dan een ander? Is het altijd eerlijk wat je zegt? Hoe komt het denk je dat sommige mensen belangrijker zijn dan anderen? Is het altijd gemakkelijk om bijvoorbeeld koning of minister, juf of meester, vader of moeder te zijn? Nou, dat waren vragen genoeg. Die vragen hebben allemaal met ons Bijbelverhaal te maken.

BRUGZIN OF BEGINZIN

Ontevreden, hoezo?

Vertelling**HET OPROER**

Met grote stappen loopt Korach tussen de tenten door. Ja Korach, de Leviet, is vandaag niet op weg naar de tabernakel, de tent waar de Heere woont. Nee, hij is op weg om mensen te spreken. Leiders van het volk. Belangrijke mannen. Als je goed naar Korachs gezicht kijkt, zie je dat hij boos is. Boos? Eigenlijk is hij meer ontevreden. Elke dag maar weer moeten hij en al de andere mensen van de stam van Levi werken in de tabernakel. Maar zij mogen nooit eens het leukste werk doen. Zij mogen nooit eens offeren of het bloed van het lammetje naar het heilige der heilige brengen. Nee, dat doet Aäron altijd. Maar waarom mag hij dat altijd doen? Wie heeft eigenlijk gezegd dat hij alleen

MATERIALEN

Plaat van het volk in de tenten.

BORDPLAN

Ik boos op de Heere, wanneer dan?

de belangrijkste priester mag zijn? Zijn niet alle Israëlieten door God uitgekozen als Zijn volk. Zo loopt Korach tussen de tenten door. En hier en daar begint hij een praatje. Vinden jullie nou ook niet dat... Het duurt niet lang of rondom Korach staan wel tweehonderdvijftig mannen die het allemaal eens zijn met Korach. Ook Dathan en Abiram staan er tussen. Zij hoeven geen priester te worden, maar zij vinden wel dat Mozes erg de baas speelt. Natuurlijk, Dathan en Abiram hebben ook wel wat te zeggen, maar Mozes spreekt altijd met God. Mozes bepaalt altijd wat er moet gebeuren. Weet je wat ze doen? Ze gaan gewoon naar Mozes en Aäron toe. Eens kijken wat ze daarop te zeggen hebben.

Natuurlijk weet Mozes niet wat er allemaal gaande is. Maar dat duurt niet lang meer. Plotseling staan daar zomaar tweehonderdvijftig mannen rondom de tent van hem en Aäron. Hij heeft al snel gezien dat ze ontevreden en boos zijn. 'Mozes', zeggen ze, 'wij zijn het niet meer eens met de manier waarop jullie ons leiden. Jij en Aäron spelen veel te veel de baas. Jullie trekken alles naar je toe alsof jullie de enigen zijn die door de Heere zijn uitgekozen. Maar is niet het hele volk uitgekozen? Waarom denken jullie dan dat je meer bent?' Mozes schrikt enorm van die boze woorden. Hij werpt zich op de grond met zijn gezicht naar beneden. De boze woorden van die mannen zijn wel tegen Mozes gezegd, maar eigenlijk zijn die mannen boos op God. Mozes weet hoe erg dat is en daarom gooit hij zich onmiddellijk op de grond om zo aan de Heere te laten zien: ik zoek U Heere, want ik weet hoe erg U dit vindt. Ze mopperen niet tegen mij maar tegen U!

DE OPSTANDELINGEN AANGESPROKEN

Dan staat Mozes op en zegt tegen Korach: 'Kom morgenochtend vroeg terug met jullie wierookvaten, met jullie vuurpannen en offer de Heere reukwerk daarop. Want zomaar verschijnen voor de heilige God kan niet, dat moet met eerbied gebeuren. Als jullie er dan allemaal zijn, dan zal de Heere bekend maken wie tot Hem in de tent mag komen en wie niet. Dan zal Hij laten zien wie Hij heeft uitgekozen en apart gezet. Wie gekozen wordt, mag voortaan tot Hem naderen en met Hem spreken in

de tent van de samenkomst. Maar zonen van Levi, laat ik jullie dit vragen, zijn jullie niet gewoon jaloers? Willen jullie nu niet teveel? Vraag je nu niet teveel van de Heere? Korach, vind je het dan niet genoeg dat de Heere jou heeft uitgekozen boven alle anderen van Israël om in Zijn huis, in de tabernakel te werken? Je mag telkens weer in de nabijheid van de Heere zijn, je mag telkens weer dicht bij Zijn dienst, heel dicht bij het verlossingswerk van God zijn. Vind je het niet genoeg dat je de priesters mag helpen? Of wil je eigenlijk liever zelf priester zijn! Korach, wat is dat nu, moet je zo jaloers zijn op Aäron? Weet je wat het is, Korach, jij en al jouw aanhang, al die tweehonderdvijftig mannen, jullie maken ruzie met de Heere. En dat is gevaarlijk, dat is levensgevaarlijk! Eigenlijk, als je diep in het hart van Korach kijkt, zie je dat Korach vindt dat de Heere het niet goed heeft gedaan. Maar zou de Heere dan niet het beste willen voor Korach, voor al die tweehonderdvijftig mannen, voor ons?

DE OPDRACHT VAN MOZES

Als Mozes uitgepraat is, kijkt hij eens goed rond. Nee, Dathan en Abiram, de zonen van Eliab, staan niet tussen al de ruziezoekers. Zij hebben de boodschap van Mozes dus niet gehoord. Waar zouden die zijn dan? Mozes stuurt een boodschapper naar hun tenten om ze te roepen. Al snel is de man weer terug. 'Mozes, ik heb ze geroepen, maar ze willen niet komen!' Ze weigeren! Nee, Dathan en Abiram zijn niet van plan om ook nog maar één moment naar Mozes te komen luisteren. Mozes die overal de baas over speelt! Die denkt dat hij een goede leider is. Die hen uit Egypte heeft geleid waar overvloed was aan melk en honing naar de woestijn waar honger en dorst, kou en droogte is. Ze zijn die Mozes zat, spuugzat. Mooie man, hij beloofde hen te brengen in een land vol van melk en honing, maar mooi dat ze er niet gekomen zijn. Hij beloofde hen een eigen stukje land, maar mooi dat ze het niet hebben. Ze zullen sterven in deze warme, kale, woeste zandwoestijn. En nu roept hij hen om zeker de ogen uit te steken, om hen te straffen zoals ze al zoveel straffen hebben gekregen. Nee, geen denken aan, ze komen niet! O, wat een boze gedachten. Is Korach jaloers op Aäron, Dathan en Abiram zijn jaloers op Mozes. Slechte leiders zijn het die denken dat ze heel wat kunnen, zij zijn niet meer van plan naar hen te luisteren en dat is nu goed en duidelijk gezegd.

Mozes is helemaal ondersteboven van de woorden van deze mannen. Ieder woord lijkt wel een klap in zijn gezicht! Heeft hij hen soms voor niets uit Egypte gehaald? Heeft hij er voor gezorgd dat ze het land Kanaän niet binnen mochten gaan? Heeft hij het volk soms gestraft als ze zondigden tegen de Heere? Of zijn al die dingen misschien toch wel hun

eigen schuld. Mozes is zo boos, dat hij op zijn knieën valt en de Heere smeekt of Hij het offer van die ruziezoekers alstublieft niet aan wil nemen. Hij bidt eigenlijk: Heere, wees deze mannen niet genadig. Heb ik ooit één ezel van hen gestolen? Heb ik ooit tegen één van hen kwaad gedaan om er zelf beter van te worden? Nee, Mozes deed wat de Heere van hem vroeg. Telkens maar weer, telkens maar weer. En nu dit... Mozes kan er niet meer tegen! En Mozes gaat met al zijn ellende naar de Heere toe! Het enige goede adres.

Mozes staat op en kort zegt hij: 'Morgenochtend vroeg verschijnen jullie hier voor het aangezicht van de Heere, bij de tent met jullie vuurpannen met daarop wierook. Jullie en Aäron.' Dan zal de Heere beslissen!

DE HEERE SPREEKT

De volgende morgen heeft Korach alle tweehonderdvijftig mannen verzameld voor de tent waar de Heere zal verschijnen. In hun vuurpannen gloeien de kooltjes en de wierookgeur stijgt naar omhoog. Behalve Dathan en Abiram, die zijn er ook deze keer niet! Mozes en Aäron staan bij de ingang van de tent en kijken uit over al die opstandige mannen. Dan verschijnt de Heere zoals Mozes gezegd heeft. Iedereen kan het zien, of je nu dichtbij de tent staat of verder weg. En als de Heere verschijnt, dan gebeurt er ook wat. God spreekt! En tot wie? Tot Mozes en Aäron! Zo heeft de Heere het bepaald. Zo zal het ook gebeuren. Mannen, nu jullie zien dat God alleen spreekt tegen Mozes en Aäron, kun je dan niet beter terug gaan naar huis? Mannen, zijn jullie nu niet bang, nu de Heere Zelf neerdaalt uit de hemel en jullie aan het ruzie maken zijn, op oorlogspad zijn met de Heere? Kun je niet beter met je gezichten op de aarde vallen en smeken om genade? Genade, Heere, vergeef ons toch? Nee, niets van dat alles, ze blijven rustig staan met hun wierookvaten in hun handen. En God spreekt tot Mozes en Aäron: 'Ga onmiddellijk weg uit het midden van die mannen, want Ik zal in één ogenblik dit hele volk vernietigen.' Zo boos is de Heere, zo gekwetst, zo teleurgesteld, zo op Zijn hart getrapt. Het is nog erger als bij Mozes. En wat nu?

VOORBEDE VOOR HET VOLK

Gaan Mozes en Aäron aan de kant, laten ze het volk door God in één keer vernietigen? Nee, ze vallen onmiddellijk op hun knieën, bidden, smeken, roepen tot God. 'O God, doe dat toch niet!' Als één man zondigt, word dan niet boos op heel het volk. Er zijn er zoveel die gewoon maar meelopers zijn. Zoveel die niet eens hebben nagedacht of de woorden van Korach, Dathan en Abiram wel waar zijn. Niet eens hebben nagedacht dat ze geen ruzie maakten met Mozes of Aäron maar met U, Heere!

Hoe boos en teleurgesteld Mozes ook was, hier smeekt hij om genade. Heere, straf niet iedereen! En de Heere hoort!

Daar klinkt het antwoord van de Heere. 'Goed dan, zeg dan tot alle mensen die niet bij de ruziezoekers horen dat ze weg gaan rondom de tenten van Korach, Dathan en Abiram. Laat ze niks, maar dan ook niks aanraken wat bij hen hoort, zodat ze niet ook met hen weggevaagd zullen worden.'

Het oordeel

Zo gebeurt het. Mozes loopt in optocht met de oudste mannen van Israël naar de tenten van Korach, Dathan en Abiram en roept met luide stem: 'Mensen ga weg bij de tenten van Korach, Dathan en Abiram.' Langzaam komt de menigte in beweging. Het wordt steeds stiller rondom de tenten van Korach, Dathan en Abiram. Maar Korach en de mannen die het met hem eens blijven, Dathan en Abiram, blijven. Dathan en Abiram komen zelfs met hun vrouw en kinderen naar buiten en blijven eigenwijs voor de opening van hun tenten staan. Ze zijn nog steeds niet van plan om ook maar een klein beetje naar Mozes te luisteren. En dat zullen ze laten zien ook. Dan klinkt de stem van Mozes: 'Zo dadelijk zult u weten dat al de dingen die gebeurd zijn niet door mij verzonnen zijn, maar dat het de Heere is Die mij gekozen heeft en gestuurd heeft om te doen wat Hij wil' Wat wil de Heere dan? Israël verlossen en hen brengen in het beloofde land! En daarvoor wil Hij Mozes gebruiken.

Ernstig gaat Mozes verder: 'Als deze mensen, die hier achtergebleven zijn bij de tenten, zullen sterven zoals ieder mens, dan heeft God mij niet uitgekozen als leider en mij niet gestuurd. Dan zal er nu ook niets gebeuren. Maar als de Heere op een heel andere manier deze mensen zal laten sterven, als de aarde zich zal openen en zij en alles en iedereen die bij hen hoort zullen verdwijnen in de aarde, dan weet u dat deze mannen niet hebben willen luisteren naar de Heere! Dat ze de weg van de Heere niet wilden volgen. Dan zal iedereen weten wie God heeft uitgekozen.'

Mozes is nog maar net uitgesproken of verschrikkelijk! De aarde begint te scheuren precies onder de tenten van Korach, Dathan en Abiram. Een voor één vallen de tenten, de mensen, de spullen, Korach en de mannen die bij hem gebleven zijn, Dathan, zijn vrouw en kinderen, Abiram, zijn vrouw en kinderen, hun spullen, hun vee, alles de diepe scheur van de aarde in! Dit is vreselijk, dit is ontzettend! Nog geen tel geleden stonden ze daar nog en nu? Een gapend gat! Een groot gejammer. Zomaar van de aarde verdwenen. Dan sluit de aarde zich boven de hoofden van Korach, Dathan en Abiram.

Geen weg meer terug. Waar net nog hun tenten stonden, is nu een kale, lege plek. Verbijsterd hebben de mensen alles gezien. Dit is verschrikkelijk. Wie zegt hen dat de aarde hen ook niet opslokt? Angstig en bang vluchten ze alle kanten op. En nog is het niet klaar. Plots schiet er een vuurstraal uit de hemel. En alle tweehonderdvijftig mannen die bij de tent stonden met hun vuurpannen worden in één keer gedood. Ruzie maken met mensen is erg. Maar ruzie maken met de Heere is dodelijk.

Afsluiting

Hoe moet het nu verder? Zal de Heere dan alles zijn vergeten? Nooit meer van genade weten? Zou de hele reis dan toch voor niets zijn geweest? Zal straks het hele volk sterven in de woestijn? Of verdwijnen in de aarde? Ja, dat zou je wel denken. En dat hadden ze ook wel verdiend. Net als wij trouwens. Wij? Ja, wij! Ben jij nooit jaloers dan? Ben jij nooit een meeloper? Ben jij altijd gehoorzaam? Dank jij echt voor alles de Heere of vind je dat Hij het soms eigenlijk niet zo goed doet?

Als we een stukje verder lezen in de Bijbel schrikken we heel erg. Want deze geschiedenis is nog lang niet afgelopen. Want of je het gelooft of niet, de volgende dag beginnen de mensen weer te mopperen. 'Mozes', zeggen ze, 'jij hebt het volk van de Heere gedood.' Ze denken nog steeds dat Mozes hen heeft gestraft. Nu wordt de Heere zo heilig boos! Hebben ze dan nog niet genoeg gezien? Zijn ze nog niet genoeg gestraft? Hij zal het hele volk in een keer uitroeien. En dan, kijk eens naar Mozes en Aäron? Weer werpen zij zich op de grond. Ze bidden, ze smeken om genade. Voor al die mensen die net zo lelijk tegen hen deden. Snap jij meelopers, weglopers, jaloerse, zondige mensen die de straf van de Heere verdienden. En weet je wat Hij zei? 'Vader, laat al die mensen toch niet sterven, maar geef hun straf aan Mij, Ik zal die straf dragen, Ik zal sterven, zodat zij mogen leven.' Wees dan niet zo dom als het volk, maar schuil bij Jezus.

VERWERKING

- Verbinding psalm en Bijbelverhaal. Welke personen in dit Bijbelverhaal hebben met psalm 141: 2 te maken?
- Gespreksvragen: Waarom is jaloers zijn zo gevaarlijk? Wanneer ben je een meeloper? Heb je het altijd door als je een meeloper bent? (Geef een voorbeeld van een ruzie op het plein.) Waarom is zonde zo erg? Kun je voorbeelden geven dat je het eigenlijk niet eens was met de Heere God. Dat je het oneerlijk vond zoals de Heere het deed? Op welke manier kun je boos zijn op de Heere? Op welke manier hadden de zonden van Korach, Dathan en Abiram toch vergeven kunnen worden?

- Weetje: De kinderen van Korach zijn niet omgekomen. Zij stonden niet bij de tent van hun vader. Later zijn zij tempelzangers, koorleden geworden en zongen Gods lof. Zoek met de kinderen enkele van deze psalmen op in de Bijbel en zing ze.
- Weetje: De vuurpannen van de 250 gedode mannen zijn verzameld, platgeslagen en als koperen bekleding rondom het brandofferaltaar gemaakt. Dit is als een teken, zodat het volk nooit meer zou vergeten dat alleen mensen uit de familie van Aäron priester mochten zijn.
- Doe-opdracht: Teken op het bord twee kolommen. In de ene zet je Mozes en Aäron en in de andere Heere Jezus. Laat de kinderen dingen bedenken om ze te vergelijken. Middelaar, voorbidder, vergeving, genade, enz. Misschien kun je het woord 'type van Christus' introduceren.

